

ใบความรู้ที่ ๗	เรื่อง คำกริยา	
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖	เรื่อง ศึกษาชนิดคำไทย	
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗	เรื่อง คำกริยา	
รายวิชาภาษาไทย	รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑	ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำกริยา

คำกริยา คือ คำที่บอกอาการกระทำ หรือบอกสภาพอย่างใดอย่างหนึ่งของ คน สัตว์ สิ่งของ เช่น วิ่ง ดีใจ ว้าย หัวเราะ ปลุก รับประทาน ดับ

ตัวอย่างประโยค

สุนัขวิ่งเร็ว

ฉันดีใจมาก

จิงว้ายน้ำแก่ง

พ่อหัวเราะเสียงดัง

แม่ปลุกผักสวนครัว

คุณครูรับประทานอาหารกลางวันแล้ว

ไฟฟ้าในโรงเรียนดับหมดทุกดวงตั้งแต่เช้า

หน้าที่ของคำกริยา

๑. ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค

- กินมากทำให้อ้วน

๒. ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค

- ฉันชอบเดินแอโรบิกตอนเช้า

บทอ่าน	เรื่อง หมาป่ากับลูกแกะ	
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖	เรื่อง ศึกษาชนิดคำไทย	
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗	เรื่อง คำกริยา	
รายวิชาภาษาไทย	รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑	ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

เรื่อง หมาป่ากับลูกแกะ

ขณะที่หมาป่ากำลังกินน้ำอยู่ที่ต้นลำธารแห่งหนึ่ง แลเห็นลูกแกะเดินเล่นท่องน้ำมาแต่ไกล หมาป่าตั้งใจว่าจะจับลูกแกะกิน แต่เมื่อจะกินคิดว่าต้องทำให้ลูกแกะเห็นความชอบธรรมของตนเสียก่อน เมื่อคิดดังนั้นแล้วก็ตรงเข้าไปต่อว่าลูกแกะว่า “เจ้านี่นิสัยไม่ดี ถือคืออย่างไรจึงมากวนน้ำกินของข้าให้ขุ่นเป็นตมไปดังนี้” ลูกแกะตกใจ ร้องตอบโต้ไปโดยชื่อว่า “ท่านจะว่าข้าพเจ้ากวนน้ำกินของท่านให้ขุ่นอย่างไรถูก เพราะน้ำในลำธารนี้ไหลจากท่านมายังข้าพเจ้า หาได้ไหลจากข้าพเจ้าไปหาท่านไม่”

หมาป่าแสวงหาความต่อไปว่า “เอาเถิด ถึงเจ้าจะไม่ได้ทำน้ำให้ขุ่นวันนี้ เมื่อปีกลายนี้ เจ้าก็ได้ต่อว่าข้าพเจ้าหมา” ลูกแกะตัวสั้นร้องตอบไปว่า “พุดโร๊ะเอ๋ย เมื่อปีกลายนี้ข้าพเจ้ายังไม่ได้เกิดมาเห็นเดือนเห็นตะวันเลย” หมาป่าตอบว่า “เอาเถอะนะ ถึงเจ้าไม่ได้ต่อว่าข้า พ่ของเจ้าก็ต่อว่าข้า เจ้ามีความผิดเหมือนกัน จะมามัวต่อล้อต่อเถียงกันไปทำไม” ว่าแล้วก็ตะครุบลูกแกะกินเป็นอาหาร

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า ผู้ที่มีนิสัยพาลย่อมหาเหตุที่จะพาลผู้ไม่มีความผิดให้จงได้

ชวนคิด : ให้นักเรียนหาคำกริยาในเรื่องหมาป่ากับลูกแกะ